

Mien lieve, grote moeder

(Happy end für quoten Lisa)

Bliedspul in drie bedrijven

door

HELMUT SCHMIDT

vertaling

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MIEN LIEVE, GROTE MOEDER - HAPPY END FÜR QUOTEN LISA** gaan opvoeren, dienen in alle program-maboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HELMUT SCHMIDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willem Bussemaker - boer

Gerda - zijn vrouw

Arnold - zoon

Sientje - vrouw van Arnold. De buitenechtelijke dochter van Lammert.

Lammert Klein - boer

Antje - zijn vrouw

Liesbet - dochter

Lena Klein - moeder van Lammert, veel flinker dan haar leeftijd zou doen vermoeden

Bennie Nagtegaal - uitzendkracht bij de familie Klein

Francesco Carisi - buitenechtelijke zoon van Lammert. In kleding, praten en grime een echte Italiaan. Druk type dus.

DECOR:

De woonkeuken of kamer van de familie Klein. Tafel, stoelen, klok, grote kalender, bank, kast, wandrek of wandmeubel. Inrichten naar eigen inzicht en ruimte. Het ziet er netjes en niet ouderwets uit. Een deur naar de gang, die naar buiten leidt in de achterwand. Een deur naar de keuken, en een derde, links naar de slaapkamers en logeerkamer en naar de aanbouw van Arnold en Sientje. Ergens op de voorgrond kastje met telefoon. Ramen, bloemen enz. naar eigen inzicht. Op de kalender de datum 1 september.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek open gaat staat er een een schotel met cake op tafel. De deur naar de gang is open. Er is geen speler op het toneel. De radio kondigt aan: Dit was het leste plaotie van joen geheime zender Berend Rikkepaol. De plaoties waren speciaal bestemd voor alle boeren in oeze gemiente. Ze hebt 't slim stoer met de BSE-crisis. Hol de kop t'r veur met mekaare. En ik bedank hierbij mien sponsor Slager Bakker 't adres veur fijne dreuge worst, zwienepoten en 'n hiele lekkere schenke. Luusteraors, ik gao de band verlaoten. Tot 'n aander maol. Daarna zwijgt de radio.

Scène 1

Antje: *(is op de achtergrond te horen)* Kom hier toch ies hen. Ik heb de koffie klaor. Wij moet neudig ies bepraoten hoe of 't hier nou verder moet op de boerderij. Zo veul tied hebt we niet meer.

Arnold: *(kreunt 'n beetje)* Mensen nog an toe. Wat ok 'n trammelant.

Sientje: Zeur toch niet. 't Haar wel veul slimmer aflopen kunt.

Antje: Veurzichtig, veurzichtig. Kiek uut, val niet. Lukt 't zo? *(zij komt op, houdt de deur open voor de anderen)* Oh, oh, wat ok 'n malheur.

Arnold: *(komt binnen. Een van zijn benen zit in 't gips. Hij loopt op krukken, trekt een zaggerijnig gezicht. Daarna komt Sientje, die de deur dichtdoet)*

Antje: *(schuift een stoel bij)* Och, och. Zo ver hebt ze je in het gips zet?

Arnold: *(gaat met moeite zitten)* 'n Hiele mooie breuk. Dit moet *(klopt met een kruk op het gips)* vier weken d'r umme zitten blieven zee de dokter in 't ziekenhuus. Die verrekte aole ledder ok.

Sientje: Ik heb al zo vaake zegt daj die aole ledder op 't paosvuur gooien mussen. Maor nee, Arnold vun dat holt natuurlijker was as aluminium.

Arnold: Kun ik dan ruuken dat dat ding zo verrot was. En midden deur knapte toen ik t'r op stun.

Antje: Döt 't slim zeer? *(pakt een krukje)*

Arnold: Nee heur. Allent bij 't daansen. Eerlijk gezegd: Ik heb mij wel ies beter vuult.

Antje: Maor ik neem an dat 't bien wel weer klaor komp.

Arnold: Schoonmoe toch. Wat ben ie jao iniens bezorgd um mij. Zo ken ik joe aans niet.

Antje: Wie moet dan 't wark op de boerderij doen? Jij moet weer gezond worden. En hoe moet 't hier nou verder, nou Lammert t'r ok nog niet weer is.

Arnold: *(kan zijn lachen nauwelijks houden)* D'r nog niet weer is. Dat hej hiel mooi zegd.

Sientje: Arnold! Het is veur Antje ok niet gemakkelijk. Daor huuf ie gien gekheid over te maaken.

Antje: Dat dacht ik toch ok. 't Is al slim genoeg dat mien man achter dikke gevangenismuren zitten moet.

Sientje: 't Duurt jao maor veertien daogen meer veur hij weer naor huus komp.

Antje: Jao, maor dizze boerderij kan gien veertien dagen verder zunder boer. Dan komp 't wark niet klaor.

Arnold: *(ironisch)* Dan moet joen Liesbet maor bijspringen. Die hef jao heur hiele leven op de boerderij west bij heur pappe en mamme. Of kan dat op 't moment niet?

Antje: Wat bej toch 'n lolbroek. *(er wordt op de achterdeur geklopt)* Jao?

Scène 2

Liesbet: *(komt binnen, zij is hoogzwanger, in de negende maand, heeft het moeilijk, houdt met een hand haar rug vast)* Goeje mörn allemaol.

Antje: Liesbet, jij moet niet zo veul lopen. *(pakt een stoel voor haar dochter)*

Liesbet: Ik zag vanuut 't keukenraom daj d'r weer bent. Wat hej nou toch Arnol?

Arnold: Dat ziej toch. Wat denk je wel niet hoe lange ik met de dokter praot heb um naor huus te kunnen. Hij wol mij daor hollen.

Antje: Ik haol de koffiepote op. *(af in de keuken)*

Scène 3

Sientje: Zien bien is broken. Dat gips moet t'r vier weken umme zitten blieven. En hij mag t'r niet met lopen.

Liesbet: Dan haol maor flink wat films uut de videotheek. Aans kuj je mal gaon vervelen.

Arnold: Dat is maor 'n kleine zorg. Wij moet eerst zien daw hier 'n flinke knecht op de boerderij kriegt.

Liesbet: Jammer. Ik haar gaog helpen wilt, maor ik ben op 't moment te zwoar.

Arnold: Maor jij wordt vanzulf wel weer maogerder.

Sientje: Wanneer is 't eigenlieks zo wied, Liesbet?

Liesbet: Ben met tien daogen uutteld. Maor 't is nog mooi rustig. De dokter hef zegd dat 't ok wel 'n paor daogen langer duren kan.

Sientje: Mooi daj hier naost woont. Kuj joen moe en oes op tied waorschouwen as ´t zo wied is.

Scène 4

Antje: *(terug met de koffiepote, schenkt de kopjes vol)* ´t Beste is daj hier bij mij blijft. Ik heb aans toch gien rust. En oeze logeerkaomer stiet toch leeg.

Arnold: Zeg schoonmoe. Oeze woning is hier jao bij anbouwd. ´t Is maor eem en wij bent t´r.

Antje: Maor as de weeën in ien maol begunt... Ik ben zo bezorgd.

Liesbet: Moe, ik heb telefoon. En veur joe is ´t ok maor eem. En ´t duurt messchien nog wel twee weken.

Antje: Wat ´n ellende allemaol. En uitgerekend op dit moment holt ze ´n protestvergaodering. Daor komp iene te spreken van de regering. Dat kunt we hielemaol niet gebruiken.

Arnold: Jao! En doar kan IK niet bij wezen met mien gebroken bien. Denkt t´r umme dat t´r wat gebeuren giet. Ik zol die kerel van het ministerie van landbouw wel an de kraage willen.

Antje: ´t Kan zo ok niet langer. Gistern stun in de kraante dat wel viefduuzend boeren moet vrezzen moet veur heur bedrief. En dat allemaol deur die BSE-crisis. Ze hebt ok altied wat. Wel heft t´r ooit van heurd: gekke koeienziekte.

Scène 5

Gerda: *(komt vlot op, zonder aan te kloppen, heeft een volle mand met levensmiddelen bij zich)* Mien jonge toch, wat is t´r gebeurd?

Arnold: ´t Valt wel met moe. Zo slim is ´t niet.

Gerda: Ik was net in de supermarkt toen ze mij vertelden dat hier de ziekenwaogen was. Ieder en iene heft ´t over de BSE-crisis. De boeren doet gien ooge meer dicht.

Arnold: Tis hier net zo. Alle boeren zit op hiete kolen.

Gerda: Dat weet ik toch. Is dat bien broken?

Liesbet: Finaol deur midden.

Gerda. Nee toch... Dat duurt zeker weken.

Antje: Vreselijk. Wil jij ok ´n koppie koffie Gerda?

Arnold: Wat dunkt je Sientje, zuw op huus an gaon.

Sientje: Jao. Das goed.

Antje: Maor blief hier toch. Je kunt hier jao ok wel uitrusten.

Gerda: Jao, of kom bij oes.

Arnold: Das mooi anboden. Maor dan zit ik hier met mien moe en mien schoenmoe. En dat is mij nou net eem te veul van ´t goeie. (*staat op, Sientje en Gerda helpen hem*)

Antje: Ie hebt je koffie jao nog niet opdronken.

Arnold: Neem me niet kwaolijk, maor ik moet eem allent wezen. Ik moet nog achter ´n knecht anbellen en moet Sientje uutleggen wat of t'r allemaol moet gebeuren...

Gerda: As Jan d'r nou maor was. Die kun mooi helpen.

Liesbet: Die lig op dit moment in de korte bokse mooi under de palmbomen.

Antje: Nou jao, je hebt ok maor ien maol in je leem ´n huwelijksreis.

Gerda: Je va hef genug te stellen met oeze boerderij, aans zul die je wel helpen.

Arnold: Komt wel goed moe. Maok je maor gien zorgen. We kunt wel ´n knecht betaolen. (*ondersteund door Sientje af in links*)

Gerda: As jij dat denkt. Zal ik metlopen?

Arnold: Nee, ´t giet wel.

Gerda: As t'r wat is moej maor bellen. Ik ben bij huus. (*Sientje en Arnold af*)

Scène 6

Gerda: Maor goed dat ze heur huus hier bij anbouwd hebt. Nou kuj zien hoe gemakkelijk dat is.

Antje: (*wat bedroefd*) Jao... (*is weer gaan zitten*)

Gerda: Arnold is ´n harde bikkel Antje. Hij is lang niet zo gevuulig as zien bruur Jan. Hij is zo weer in de bieten En Lammert komp ok al met veertien daogen weer uut ´t kuuroord. Haha. Dan is e jao vast al opa. (*streelt Liesbeht door het haar*) En ´t kleinkind woont hier naost in ´n mooi, nei huus. Jij haaren ´t echt niet beter treffen kunt Antje.

Antje: Jao...

Liesbet: (*ziet dat haar moeder bedroefd is, zij kan haar tranen nauwelijks bedwingen*) Moe, is t'r wat?

Gerda: Dat wol ik ok net vraogen.

Antje: (*pakt een zakdoek*) Och Gerda, jij hebt t'r gien idee van. (*droogt haar tranen*) Ik heb altied net daon as of ik hier de gelukkig Antje Klein ben. Maor ik heb ´t niet gemakkelijk, geleuf mij maor. En zo zachies an heb ik ok gien kracht meer.

Liesbet: Moe toch. Ik kan mien kind ok allent wel grootbrengen, as jij dat bedoelen.

Antje: Daor giet ´t niet allent um.

Gerda: Waor hej dan preblemen met Antje.

Antje: Praot t'r maor niet um hen Gerda. Ieder en iene z al 't t'r wel over hebben.

Gerda: Waorover?

Antje: Dat Lammert hielemaol niet naor 'n kuuroord is.

Liesbet: Moe!

Antje: Laot maor mien kind. Gerda mag 't wel weten, as ze 't teminnen niet al lang wet. Ik kan d'r niet meer over dat ik altied maor liegen moet.

Gerda: Echt Antje. Ik weet niet waor jij't over hebt.

Antje: (*resoluter en vol ergernis*) 't Greuit mij boven de kop. Liesbeht, jij bent 't ienige kind van Lammert en mij. Altied hebt we hoopt dat jij 'n goeje kerel kriegen zul um dan de boerderij over te nemen. En wat gebeurt t'r. Jij gaot t'r vandeur met 'n Arabier en komt 'n jaor laoter terugge um dat je niet akkedeeren kunt met je man. En dan bej ok nog in verwachting.

Gerda: Nou jao, dat kan gebeuren. D'r bent wel meer vrouwen die as dat overkomen is. Ze zult beide wel schuld hebben.

Antje: Nao 25 jaor mus ik t'r achter kommen dat Lammert 'n buitenechtelijke dochter haar, Sientje, die nou met joen Arnold de boerderij hier overnomen hef.

Gerda: Antje, dat moej 'n keer van je afzetten.

Antje: Dat heb ik vaak genoeg prebeerd. En as of dat nog niet genug was, kwam hier ok iniens Francesco anwaaien. En dat was 't resultaot van 'n avontuurtie van Lammert met 'n Italiaanse in zien jonge jaoren.

Gerda: Das weet ik toch Antje. Ik heb hum toch zien. En wat zeg dat nou! Francesco is 'n nette jonge.

Liesbet: Dat is zo. As e niet mien stiefbruur was, dan was ik met hum trouwd.

Antje: Mien eigen man. Met twee buitenechtelijke kinder. En dan hef e ok nog de allimentaotie betaold van 't verpleeggeld van zien moe.

Gerda: Die heb ie toch ok verpleegd. En 't maakt toch niks uut waor dat geld bleven is.

Antje: Jao, maor drei jaor leden is zien moe d'r hals over kop vandeur gaon. Dat weet jij toch Gerda. Maor wat jij niet weet is dat Lammert gewoon 't verpleeggeld beurd hef. Zunder de instanties te vertellen dat zien moe hier niet meer was.

Gerda: Dat wus ik niet.

Antje: Wus jij dat niet?

Liesbet: Moe, moet dat nou?

Antje: Jao, dat moet. Ik zwieg niet langer.

Gerda: Ik begriep 't nog niet hielemaol.

Antje: Ik ben ok nog niet klaor. Wij hebt controle had van de gemiente en toen is de zwendel van Lammert an ´t licht kommen.

Gerda: Nee toch...

Antje: Wij moet ´t geld terugge betalen. Maor we staot t't niet zo best veur en daorumme zit e nou al ´n maond in de bak.

Gerda: Is dat werkelijk waor.

Antje: Jao. Zo. Dat is t'r uut. Wij hebt altied schier boerd, maor deur al die allimentaotie en de bruiloft van Arnold en Sientje was t'r niet veul meer over. En Lammert is ok in de bak gaon umdat hij zich zölf straffen wol. Hij wol gien dienstverlening. Hij hef t'r spiet van. As e vrij is wil e ´n nei leven begunnen.

Gerda: Antje, wat jammer veur joe. Maor jij kunt honderd procent op mij rekenen. Ik vertel dit niet verder.

Antje: Maor nou kuj begriepen hoe of ik mij vuul. ´t Verwondert mij dat Arnold jou dit niet verteld hef. Nou jao, hij wet dan in ieder geval wat zwiegen is. *(Gerda kucht, en zwijgt, wist het natuurlijk allemaal al lang)*

Liesbet: Nou moe. Kom op, kop t'r veur.

Antje: As wij maor wussen waor as Lammert zien moe bleven is. Wij hebt al drei jaor niks meer van heur heard. En ze is al over de tachtig.

Gerda: Maor d'r is toendertied toch naor heur zöcht.

Liesbet: Jao. Maonden lang. Maor ze hebt nog gien haor van heur vunden.

Antje: En nou zit Liesbet hier met ´n dikke buuuk, Arnold hef ´n gebroken bien, Lammert in de bak, dan ok nog ´t BES-schandaol... *(moet weer haar tranen drogen)*

Gerda: *(bezorgd)* Dat is ok allemaol te veul veur joe. Dat kan ik mij best veurstellen.

Antje: *(kijkt op haar horloge, springt dan in de benen)* Lieve help. Ist al zo laote. Dan moet ik vot. *(Precies op dit moment komt... Willem binnen)*

Scène 7

Willem: Antje, waor blief je toch? Ik haar toch zegd dat ik um tien uur veur de deure staon zol.

Antje: Jao, ik kom al. Ik moet eem mien jasse pakken. *(links af)*

Willem: Goeje mörn Liesbet.

Liesbet. Goeje mörn, Willem.

Gerda: *(snel naar hem toe)* Hej ´t al heard. Arnold is van de ledder vallen en...

Willem: Dat weet ik al Gerda. Ik ben achter de ziekenwaogen anreden. Jij kriegt van zuks wat jao niks met, umdat jij al vanaf acht uur met iede ren iene in 't dorp staot te kletsen.

Gerda: Ik heb winkeld jao. En dat kost nou ienmaol tied.

Liesbet: *(tot Gerda)* Gao jij niet met naor de vergadering?

Gerda: Dat wol ik wel groag, maor ik heb gien tied. Vanaomd heb ik 't huus vol. Ik heb 'n partie *(zo uitspreken)* van Tupper waare. Ik wil nog eem 'n keeke bakken.

Antje: *(met jas aan en handtas, heeft mobiele telefoon in de hand)* Zo Liesbet. Ik neem de mobiele telefoon met. Denk t'r umme: As t'r wat is drekt bellen, begrepen!

Liesbet: Moe toch.

Gerda: Je kunt beter naor je moe luustern. Je weet maor nooit.

Antje: Toen jij geboren werden, hej mij ok zo wat drei weeke laoten wachten. As dat erfelijk is kan 't nog wel eem duren. Maor je weet maor nooit.

Liesbet: Goed moe.

Antje: Mooi. Blijf hier maor rustig zitten. Maor aj naor huus gaot moej de deure afsluuten.

Willem: Zeg Antje. Hej nog lang wark. Of denk jij dat ze op oes wacht.

Antje: Ben al klaar. *(geeft Liesbet kus op de wangen)* Nou doooooeeg.

Gerda: Ik wol je wel gezelschap hollen, maor ik moet echt weg.

Willem: *(terug, trekt Gerda aan de arm naar buiten)* Nou. Kom op dan.

Scène 8

Liesbet: *(zucht, staat op, kijkt in Libelle, bladert daarin, dan gaat de telefoon)* Dat kan ik nou net gebruiken. *(korte pauze)* Laot maor mooi rinkelen. D'r is gien iene in huus. *(staat dan na een poosje toch op en gaat naar de telefoon)* Liesbet Klein! *(dan erg blij, kan het haast niet geloven)* **Pappe...!** Hoe ist met joe? Jao, dat kan ik mij veurstellen. Met mij? Alles in orde. 't Duurt nog veertien daogen. Moe is met oom Willem naor de vergadering van de BSE. Jao ik ben allent. En Arnold, die stoffel is... *(bedenkt zich dan)* ...Arnold is in de stal.. *(korte pauze)* Och, 't is jao maor twee weken meer. Die koj toch ok wel deur. *(er wordt an de deur gebeld)* Ik moet ophangen. Ik heb 'n plaotie veur je anvroegd bij Berend Rikkepaole. Junge kom bald wieder. Wat zeg ie. Och, grappie va. Der is iene an de deure. Bel vanaomd nog maor eem. Jao, doe ik, doooooeeg.. En kop t'r veur hollen hè. Denk t'r umme. *(legt op, wil dan vlot naar de deur lopen, stopt plotseling, voelt zich aan de buik, pakt zich vast aan een stoel, vertrekt haar gezicht)* Oooh...oh nee toch. Toch niet op dit moment.

(de bel gaat weer over. Liesbet roept) Jaaa....! Momentje! *(krijgt dan zware pijn, kreunt, schreeuwt)* Aaaaah.... – oh nee. Hellup!!! Hellup!!! *(gaat bijna door de grond van de pijn)*

Scène 9

Francesco: *(komt vlot binnen, met een kleine koffer, ziet Liesbet half op de grond liggen)* Lieve help. Liesbet toch. Wat is er toch aan die hand. *(gaat bezorgd naar haar toe, gooit zijn koffer weg)*

Liesbet: *(verbaasd, praat met van pijn doortrokken stem)* Francesco? Wat...? Wat doe jij hier?

Francesco: Heb ik toch beloofd. Ik komen bezoeken pappa Lamberto in die zomer. Als de zon schijnt en de meisjes dragen korte rokken.

Liesbet: Jao. Dat is goed, maor... ik geleuf dat het gebeuren giet. Maor dat is jao veul te vrog... *(krimpt van de pijn)*

Francesco: *(probeert haar te ondersteunen en op een stoel te zetten. Liesbet gaat zitten, maar ligt meer op de stoel, dan ze zit!)* Porca miseria. – Waarom komen er nou niemand. Oh, nou weet ik het weer. Jij krijgen kleine Bambini.

Liesbet: Inderdaod. ´n Poppie jao. Doe toch wat, halve bruur. Ik hol het niet meer uut. Volgens mij wil het kind hiel graog kennis maoken met zien halve ome Francesco.

Francesco: *(weet niet wat hij moet doen)* Waar is de moeder van Liesbet?

Liesbet: Die is net weggaon naor een vergaodering.

Francesco: En Lamberto? Waar is mijne pappa? Die kan wel helpen.

Liesbet: Joen pappa Lamberto is t'r ok niet. Die is - hoe zal ik het zeggen - die hef op het moment een ander kosthuus. *(kreunt weer)*

Francesco: Aaaaah... een ander kosthuisje. Hij is met vakantie?

Liesbet: Vakantie. Jao zo kuj het ok nuumen. Doe toch wat. Bel een dokter, of op zien minst Arnold en Sientje,... aaahhh...

Francesco: Ja. Ik halen hulp. Liesbet moet adem halen als een fietspompe... *(naar de deur links)*

Liesbet: Wat?

Francesco: Hoe moet ik dat uitleggen? *(hijgt als een hond)* Jij begrijpen. Net doen als jullie Bello. Woef...

Liesbet: Jao, dat weet ik zölf ok wel. Bel mien moe maor op. Die hef een mobieltje bij zich.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto